

Lähtettäjä / Avsändare
 SUOMEN RIISTAKESKUS
 Sompiontie 1
 00730 HELSINKI
 029 431 2001

PÄÄTÖS

Pvm Nro
 21.01.2026 2026-1-000-39975-0

Vastaanottaja / Mottagare
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

POIKKEUSLUPA RIISTANISÄKKÄILLE

HAKIJA XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

HAKEMUS Hakija on hakenut poikkeuslupaa seuraavasti:
 Haettava lupa voimassa 1 vuotta
 Eläinlaji ja lupamäärä:
 susi 1 kpl
 Eläinlaji ja haettu lupa-aika:
 susi 10.1.2026 - 9.2.2026
 Hakemusalue:
 Pinta-ala 15000 ha
 Alueen sanallinen määritys Alue koostuu kahden seuran yhdessä muodostamasta metsästysalueesta. Lieto sekä Aura. Jahdin onnistuminen on pyritty ottamaan huomioon alueen suunnittelussa. Karkoitusten sekä poistoyritysten aikana on havaittu tyypillisiä kulkureittejä Turun suuntaan, sekä pohjoiseen Auran suuntaan.

Yksi-kolme sutta käy melko säännöllisesti Hilskan lammasfarmin alueella joka sijaitsee Liedon ja Auran rajalla Päivästässä, siksi mukana 9-tien pohjoista puolta. Etelärajana alueelle toimii 10-tie jonka toisella puolen olevan lauman ei ajatella olevan näitä susia. Haluamme erityisesti huolehtia että jos tilaisuus tulee, suorittamisimme suden poistamisen kohdistuen otuksiin joiden on tunnistettu liikkuvan ja saalistavan aktiivisesti Pahkamäen-Rauhakylän-Päivästäön välisellä alueella. Otukset tulevat välillä alueelle pohjoisesta, Päivästäön tai Auran suunnasta. Edellisen luvan puitteissa suoritettu jälkien tarkastelu on paljastanut tämän piirteen. Tämä kolmen ryhmä on kuitenkin eri kuin Raholan suunnassa liikkuva isompi perhelauma, josta on saatu poistettua kiintiöpyynnissä muutama yksilö. Alueelle on luotu Trackerin Map Plannerissa oma alueensa jota tullaan käyttämään jahtiin osallistuvien henkilöiden kesken.

Poikkeusperusteet:

SUSI

Haen poikkeuslupaa ML 41 a §:n 1 momentin mukaisesti:
 -karjankasvatukselle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon

ehkäisemiseksi

-muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon

ehkäisemiseksi

-yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä

Kielletyt menetelmät:

- Haen lupaa poiketa metsästyslain 32 §:ssä säädetyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista seuraavasti:

Lupa-alueen tiheän tieverkoston vuoksi suden jälkien etsiminen,

jäljittäminen ja motittaminen käy tehokkaasti ainoastaan

moottoriajoneuvoja käyttäen. Metsästyksen kannalta ei välttämättä toista

tilaisuutta enää tule. Myös tilanne, jossa susi on aiheuttamassa mm. uutta

kotieläinvahinkoa, aikaa ei ole hukattavana vaan toiminta edellyttää

välittömyyttä. Moottoriajoneuvolla tarkoitan autoa, traktoria tai mönkijää

- Haen lupaa poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädetyistä pyyntivälineitä ja

pyyntimenetelmiä koskevista kielloista seuraavasti:

Pyynnin tehostamiseksi ja turvallisuuden lisäämiseksi. Susi on ahdollisesti

aktiivisimmin liikkeellä hämärässä sekä haettuna ajankohtana metsästyksessä

muuttuu pimeässä tapahtuvaksi lyhyen päivän vuoksi nopeasti.

- Haen lupaa poiketa metsästyslain 35 §:ssä säädetyistä metsästysaseen

kuljettamista koskevista säännöksistä seuraavasti:

Metsästyksen yhteydessä on tehokkainta siirtyä maastossa

moottorikäyttöisiä ajoneuvoja käyttäen polkuja, uria, tasaisia maastokohtia

ym. apuna käyttäen osoitetulle ampumapaikalle sekä etsiä jälkiä tai jäljittää

ja motittaa sutta. Moottoriajoneuvolla tarkoitan tässäkin

kohdin autoa, traktoria tai mönkijää

Liitteet

- susilupa_alue25.png

10-tien pohjoispuoli, mukana alueita Aurasta jotta mahdollinen tilanne

koirien kanssa saadaan varmasti päätökseen. Lisäksi huomioon tulee ottaa 9-

tien pohjoispuoli joka on todella tärkeä nimenomaan tämän yksilön

kannalta, sillä jälkihavainnoista on pystytty osoittamaan sen liikkuminen

Paattisten suuntaan aina jossa vaiheessa.

Hakemuksen perustelut

Syy siitä, miksi mm. kielletyt pyyntivälineet ja pyyntimenetelmät ovat tarpeen:

- susi: Toivotaan poikkeusta kohdista 35, 33 sekä 32. Haluttaisiin

mahdollisuuksien mukaan suorittaa jahti hämärässä ja silloin

valaistuslaitteiden ja hämäräkiikareiden käyttö olisi erittäin hyödyllistä

varsinkin jos lunta ei maassa ole. Jotta poisto onnistuisi hankalalla alueella

jossa on paljon autoteitä sekä asutusta missä pitäisi reagoida nopeasti,

toivotaan poikkeusta auton käyttöön ja aseiden kuljetukseen

Selvitys hakemuksen perusteena olevasta vahingosta tai muusta perusteesta

Vahingon suuruus:

- susi: 7000 €

Selvitys vahingosta:

- susi: susi: 7.9 Pahkamäen koulun vieressä olevalle lammastarhalle tehty

hyökkäys johti seitsemän lampaan kuolemaan ja neljän haavoittumiseen.

Yhden lampaan rahallinen arvo on noin 300-500€. Lisäksi omistajalle jäi

kustannuksia raatojen hävittämisen muodossa ja haavoittuneiden otusten

osalta eläinlääkärikulun muodossa. Viime vuonna Liedon Riistamiesten

jäsen menetti ajokoiransa susille metsästyksen yhteydessä. Koira oli

korkeasti palkittu ja sen arvo noin 3000€. Suden pelottomuus ja liikkuminen

asutuksen lähellä on lisääntynyt entisestään ja sudet eivät karta ihmisiä edes päivällä, kuten riistakameroiden ja asukkaiden havainnot osoittavat. Susien säännöllinen liikkuminen lähellä asutusta ja aktiivisuus myös päiväsaikaan lisäävät riskiä kohtaamisille. Erityisesti perheet, joissa on lapsia tai koiria, kokevat tilanteen perustellusti uhkaavaksi. Lapsiperheiden suuri määrä Liedon Aseman suunnalla on yhtälössä hyvin hankala. Lapset viettävät paljon aikaa ulkona, esimerkiksi leikkipuistoissa ja koulumatkoilla (kuten tietysti heidän kuuluukin). Susien läsnäolo asutuksen lähellä aiheuttaa merkittävää huolta vanhempien keskuudessa ja voi rajoittaa heidän liikkumisvapauttaan alueella. Tämä on havaittavissa myös lehtien keskustelupalstoilla tapahtuvassa viestinnässä sekä sosiaalisessa mediassa. Susia on karkotettu poliisiluvalla nyt Pahkamäen, Mäkkylän ja Rauhakylän muodostamalla alueella 4 kertaa joiden tiedot lisäksi liitteenä. Vaikutus ei vaikuta olevan

toivotunlainen, vaan sudet palaavat aina uudestaan alueelle. Pelkäämme pahoin, että kun lumikelit tulevat, tulee jälkihavaintojen määrä lisääntymään huomattavasti ihmisasutuksen liepeillä. Hilskan lampaat koulun vieressä kuuluvat suorastaan Lietolaiseen perinnemaisemaan ja on varmasti ollut oppilaista ja opettajajista mukavaa, että lampaita on koulun läheisyydessä. Laumanvartijakoiria ei siinä kuitenkaan pysty hyödyntämään, sillä ne voivat olla vaarallisia kaikille tuntemattomille jotka aitaukseen tulevat. Olisi kuitenkin liioittelua käskeä Hilskaa siirtämään aitauksensa sen vuoksi, että sudet ovat siinä vaaraksi. Koulu kuitenkin aivan vieressä myös.

Keino tai toimenpide:

- susi: poliisin myöntämä karkotuslupa alueelle: 12.9, 13.9, 18.9 sekä 10.10. Lisäksi ollaan riistakeskuksen myöntämän poikkeusluvan turvin yritetty poistaa häirikkösutta lupa-alueelta.2025-1-000-39522-7. Lisäksi poliisi on myöntänyt karkotuslupia ja myöskin poistoluvan 29.11 sen jälkeen kun riistakeskus ei kyseistä lupaa myöntänyt ja susi tavattiin taas koulun läheisyydessä.

Liedosta on myös poistettu vähintään 4 sutta ns. Raholan laumasta ja toivoimme kyseisen suden liittyneen tähän laumaan ja siten päätyneen poistetuksi, mutta niin ei asian laita ollut.

Toimenpiteen vaikutukset:

- susi: Karkotuksia on suoritettu peräkkäisinä päivinä samalla alueella ilman havaittavaa muutosta käyttäytymisessä. 10.10 3 sutta havaittiin taas Pahkamäen koulun pihan vieressä ja karkoitusta tehdessä sudet löydettiin noin 500m päässä koulusta Nautelan kartanon pihalla olevasta metsästä, eli asutuksen välittömässä läheisyydessä. Sudet poistuivat asuinalueen suuntaan eivätkä ns suuremman metsän suuntaan. Tilanne sikäli muuttumaton, että havainnot alueelta tulee edelleen runsaasti, mutta emme ole onnistuneet toimenpiteissämme aikaisemman luvan puitteissa sillä keli ei ollut suotuisa, pimeän ja märän maan aikaan vaikea tavoittaa sutta edes koirilla.

Ikävä kyllä sama tilanne oli vielä edessämme kun poliisin myöntää poistolupa saatiin 29.11. Keli oli erittäin huono ja vaikka miehet tekivät ansiokkaasti töitä löytääkseen otuksen kohdealueelta, otusta ei sen luvan puitteissa tavoitettu. Kiintiömetsästyksen jälkeen ajattelimme jo hetken, että Ilmaristen susi on mennyt sen kiintiöporukan mukana, mutta jäljet löytyivät taas Ilmaristen lähellä olevalta metsäalueelta loppiaisena ja näköhavainto asukkaiden toimesta Taston asuinalueelta nopeasti tämän jälkeen. Tänään 8.1 susi on kulkenut 2 pihan halki Liedon Rauhakylässä matkatien Liedon aseman suuntaan. Tämän yksilön nähdään säännöllisesti myös poikkeavan Hilskan lammastilalla ja voi olettaa, että tulee aiheuttamaan harmia jatkossakin lampaille kunhan ne laiturille taas palaavat.

Poikkeusluvan kohteena olevan eläinlajin kannan tila ja käyttäytyminen alueella:

Yksilömäärä:

- susi: 9-10

Kuvaus käyttäytymisestä:

- susi: Susikanta on Liedossa edelleenkin erittäin vahva. Tämä on voitu osoittaa useilla jälkihavainnoilla kiintiömetsästyksen jälkeen. Liedon pohjoisosassa liikkuu usean suden ryhmiä ja kevät näyttää mihin ne tulevat asettumaan ja muodostuuko niistä uusi perhelauma. Tämän selkeän lauma-alueen lisäksi meillä on yksittäisiä susia jotka tuntuvat pysyvän varsin pienellä alueella. Nyt haettavassa suden poikkeusluvassa halutaan nimenomaan poistaa yksilöitä mitkä eivät oilisi näiden perhelaumojen jäseniä. Tämä tehdään rajaamalla 10-tien eteläpuoli metsästysalueesta sekä pyrkimällä jahdin aloitukseen mahdollisimman läheltä karkoitusalueelta. Sama porukka kuitenkin liikkuu myös Päivästön puolella aina Auran ABClle asti ja tämä voi olla myös mahdollinen poistumissuunta silloin kun koirilla annetaan jahtitilanteessa painetta. Nyt näemme, että kun lunta on ollut maassa tovin, jälkihavainnot ovat lisääntyneet merkittävästi ja useat sudet eivät vaikuta hirveästi välittävän mahdollisesta ihmisasutuksesta tai ihmisten läheisyydestä kuten havaittiin noin kuukausi sitten Ruskon suunnassa.

Välitoimenpiteet

19.1.2025 Selvitys

Suomen riistakeskus on selvittänyt poliisin tekemät määräykset ja sen nojalla tehdyt toimenpiteet alueelle sekä selvittänyt tilanteen Riistavahinkokisteristä ja Tassu järjestelmästä. Tilanne on myös selvitetty ja hakijan kanssa. Poliisi on myös antanut selvityksen hätäkeskukseen tulleista yhteydenotoista liittyen susiin.

PÄÄTÖS

Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää poikkeusluvan seuraavasti:

Susi 1 kpl 22.1.2026 - 21.2.2026

Poikkeusedellytys

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohta: kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle

Poikkeusluvalla voidaan metsästä yksi erityisen merkittävää turvallisuusuhkaa aiheuttanut susi Ehdot-kohdassa mainituin ehdoin edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueelle siihen muutoin säännösten edellyttämä oikeus.

Poikkeuslupaa saa käyttää päätöksen karttaliitteen mukaisella alueella.

Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää hakijalle metsästyslain 41 §:n 3 momentin nojalla luvan poiketa metsästyslain säädetyistä kielloista seuraavasti:

1) Pyyntien yhteydessä voidaan poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädetyistä pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista yökäyttöön suunniteltujen tähtäinlaitteiden ja keinovalon käyttämiseksi pyynnissä.

2) Pyyntien yhteydessä saa metsästyslain 32 §:n 1 ja 2 momenttien estämättä

ampua maalla kulkevan moottorikäyttöisen ajoneuvon (auto, traktori ja mönkijä) suojasta välittömästi pysäyttämisen jälkeen.

3) Pyynnin yhteydessä saa metsästyslain 35 §:n 3 momentin estämättä kuljettaa moottoriajoneuvolla maastossa asetta lataamattomana suojuksessa.

Ehdot

Poikkeusluvan ehdot ovat seuraavat:

Tämän poikkeusluvan nojalla voidaan pyytää päätöksen karttaliitteessä rajatuilla alueilla edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueella siihen muutoin metsästyslain säännösten edellyttämä oikeus.

ILMOITUKSET JA RAPORTOINTI

Metsästysasetuksen 23 §:n 4 momentin mukaan suden metsästyksen johtajasta ja varajohtajista on poikkeusluvan saajan ilmoitettava kirjallisesti ennen metsästyksen alkamista asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle. Ilmoitus tehdään asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle sähköpostilla. Riistanhoitoyhdistyksen sähköpostiosoite: turku@rhy.riista.fi.

Poikkeusluvan nojalla pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava Lounais-Suomen poliisilaitokselle ennen ryhtymistä. Lisäksi jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava Lounais-Suomen poliisilaitokselle. Ilmoitus lähetetään Lounais-Suomen poliisilaitokselle osoitteeseen era-asiat.lounais-suomi@poliisi.fi

Poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle, poliisille, poikkeusluvan nojalla tapahtuneen pyynnin tuloksesta:

- 1) ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi, taikka
- 2) jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, ensimmäisenä arkipäivänä poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä.

Ilmoitus on tehtävä Suomen riistakeskukselle ensisijaisesti oma.riista.fi -palvelussa tai, jos sen käyttäminen ei ole mahdollista, niin vaihtoehtoisesti sähköpostilla Suomen riistakeskuksen Varsinais-Suomen aluetoimistolle osoitteeseen varsinais-suomi@riista.fi. Ilmoitus poliisille toimitetaan sähköpostilla osoitteeseen era-asiat.lounais-suomi@poliisi.fi

Ilmoituksessa on mainittava tämän poikkeusluvan numero, saalisyksilö/pyydystettyjen eläinten määrä, sen sukupuoli, pyyntiajankohta ja pyyntipaikan koordinaatit. Lisäksi on ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjännumero.

Lisäksi on tehtävä välittömästi tekstiviestillä saalisilmoitus Suomen riistakeskuksen Varsinais-Suomen aluetoimistolle. Tekstiviestillä on ilmoitettava, kun susi on saatu saaliiksi ja tieto pyynnin aloituspaikasta. Suomen riistakeskuksen puhelinnumero on: 029 431 2342, Jörgen Hermansson

Poikkeusluvan nojalla saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on toimitettava Luonnonvarakeskukselle oheisena liitteenä olevan ohjeen mukaisesti. Poikkeusluvan saajan on otettava yhteyttä Luonnonvarakeskuksen suurpetotutkimukseen asiasta sopimiseksi.

Metsään haavoittuneena jääneestä sudesta on viipymättä ilmoitettava

poliisille ja Suomen riistakeskuksen Varsinais-Suomen aluetoimistolle.

MUUT EHDOT

Poikkeusluvalla voidaan metsästä yksi susi, mikäli susi havaitaan poikkeusluvan voimassaoloaikana hakemusalueen asutuksen piha-alueella tai susi on käyttäytynyt pelottomasti ihmisen läheisyydessä. Piha-alueella tarkoitetaan asuin- tai tuotantorakennusten muodostamaa hoidettua aluetta.

Pyynti voidaan toteuttaa siten, että vahditaan piha-alueella. Pyynti voidaan myös toteuttaa kun susi on pihahavainnon jälkeen tai tilanteen jälkeen, jossa susi on käyttäytynyt pelottomasti ihmistä kohtaan, varmistamalla jäljittämällä kytketyllä koiralla tai lumipeitteen ollessa maassa katkeamattomalla jäljityksellä, että pyynnin kohteena on piha-alueella vierailut tai muuten pelottomasti käyttäytynyt susi.

Poikkeusluvan käyttäjän tulee ottaa huomioon, että oikeudesta metsästä luonnonsuojelulain mukaisilla suojelualueilla on lisäksi voimassa, mitä siitä erikseen säädetään tai määrätään.

Poikkeusluvan käyttötarkoituksen vuoksi lupaa ei saa käyttää kaupallisessa tarkoituksessa.

Toimenpiteiden suorittamiseen saa osallistua kerrallaan korkeintaan 40 henkilöä.

Poikkeusluvan saajan on nimettävä metsästyslain 30 §:n perusteella metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästysasetuksen 23 §:n 3 momentin mukaan karhun, suden, ahman ja ilveksen metsästyksen johtajan tulee: 1) suunnitella käytännön metsästystapahtumat; 2) antaa metsästykseseen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä; sekä 3) huolehtia, että poikkeusluvan ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Metsästysasetuksen 23 §:n 5 momentin mukaan seuruemetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava läsnä. Metsästyksen johtajan tai varajohtajan ei kuitenkaan ole oltava läsnä, jos metsästys tapahtuu vahtimalla. Seuruemetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

Poikkeuslupa oikeuttaa käyttämään pyynnissä metsästyslain 33 §:n estämättä keinovaloa ja yökäyttöön suunniteltuja tähtäinlaitteita.

Jos pyynnissä saadaan saaliiksi pannoitettu susi, on panta toimitettavamahdollisimman nopeasti Suomen riistakeskuksen Varsinais-Suomen aluetoimistolle.

Pyynnissä on muutoin noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä määrätään. Lisäksi on noudatettava, mitä muussa lainsäädännössä säädetään taikka viranomaisten antamissa päätöksissä tai määräyksissä määrätään sekä niitä yksityisoikeudellisiin sopimuksiin perustuvia ehtoja, jotka on asetettu luvansaajan aluetta koskeviin metsästysoikeuksiin tai -lupiin.

Metsästyslain (615/1993) 37 §:n mukaisesti, jos riistaeläimen kannan säilymisen tai riistaeläinlajin häiritsemättömän lisääntymisen turvaaminen sitä edellyttää, riistaeläinlaji on rauhoitettava määräajaksi tai toistaiseksi. Rauhoitettavista riistaeläinlajeista ja niiden rauhoitusajoista säädetään valtioneuvoston asetuksella. Rauhoitusajaksi ei saa metsästä tai vahingoittaa eikä soidinta, pesintää tai poikasia saa häiritä. Susi on rauhoitettu metsästysasetuksen (666/1993) 24 §:n 1 momentin 26 kohdan mukaan helmikuun 11 päivästä marraskuun 30 päivään.

Rauhoituksesta voidaan poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädettyjen edellytysten, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä tai saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella:

- 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi,
- 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi,
- 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle tai
- 4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Metsästyslain 41 §:n 2 momentin mukaan Suomen riistakeskus voi myös muulloin kuin 37 §:n nojalla säädettyinä rauhoitusajoina myöntää 41 a §:n 1 momentissa, 41 b §:n 1 momentissa ja 41 c §:ssä säädettyjen edellytysten poikkeusluvalla riistaeläimen tai rauhoittamattoman eläimen häiritsemiseen, pyydystämiseen tai tappamiseen.

Metsästyslain 41 §:n 1 momentin mukaan lupaharkinnassa voidaan ottaa huomioon riistaeläinlajeja ja niiden elinympäristöjen hoitoa koskevat hoitosuunnitelmat, joiden toimenpiteillä otetaan huomioon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (luontodirektiivi) 2 artikla.

Suomen riistakeskus voi metsästyslain 41 a §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan myös poiketa 32 §:ssä säädettyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista, 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmistä koskevista kielloista, 34 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen säännöksistä, 35 §:ssä säädettyistä metsästysaseiden kuljettamisesta koskevista säännöksistä ja 51 §:n 1 momentissa säädetystä koiran kiinnipitovelvollisuudesta.

Metsästyslain 41 a §:n 2 momentin mukaan saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitoksen tulee hävittää riistaeläin, luovuttaa se yleishyödylliseen tarkoitukseen tai myydä valtion lukuun.

Metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:ssä säädetään poikkeusluvasta, 2 §:ssä poikkeamisen edellytysten arvioinnista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan poikkeusluvasta myöntämisestä ja lupamääräyksistä, 5 §:ssä poikkeusluvasta voimassaoloajasta sekä 7 §:ssä poikkeuslupaan liittyvästä saaliin

ilmoittamisvelvollisuudesta.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n 1 momentin mukaan Suomen riistakeskuksen on metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1–3 kohdassa säädetyjä poikkeusluvan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvitettävä:

- 1) poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin kanta tai kannan tila haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko maassa ja karhun, suden, ilveksen ja ahman kohdalla myös lajin biologiset ominaispiirteet,
- 2) poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön käyttäytyminen haetulla poikkeuslupa-alueella,
- 3) tarvittaessa viranomaisten, julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden ja tutkimuslaitosten tiedot, jotka liittyvät poikkeusluvan hakuperusteeseen ja
- 4) metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa turvattavan lajin kanta maakunnassa ja koko maassa sekä lajin biologiset ominaispiirteet ja lajin elinvoimaisuuteen liittyvät uhat.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n 3 momentin mukaan Suomen riistakeskuksen on kirjattava 1 momentissa tarkoitettun selvityksen keskeiset tulokset poikkeuslupapäätökseen.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n 4 momentin mukaan Suomen riistakeskuksen on 1 momentissa säädetyin lisäksi poikkeusluvan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvitettävä muiden tyydyttävien ratkaisujen mahdollisuus. Muuna tyydyttävänä ratkaisuna ei pidetä karhua, sutta, ilvestä ja ahmaa koskevan poikkeusluvan kohdalla yksilön tai yksilöiden loukuttamista tai nukuttamista ja siirtämistä toisaalle. Metsästyslain 41 a §:n 5 momentin mukaan 41 a §:n 1 momentin säännöksiä sovellettaessa muuksi tyydyttäväksi ratkaisuksi ei myöskään katsota 41 a §:n 4 momentissa tarkoitettua rauhoituksesta poikkeamista eikä 10 §:n 1 momentissa tarkoitettua metsästystä, jotka järjestetään alueellisen kiintiön perusteella.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 1 momentin mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a–41 d §:ssä säädetyt poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät. Jos vahinkoa tai uhkaa aiheuttavan karhu-, susi-, ilves- tai ahmayksilön tunnistaminen ei sääolosuhteista, lajin biologisista ominaispiirteistä tai muusta perustellusta syystä johtuen ole mahdollista, voidaan poikkeuslupa myöntää kohdentamatta poikkeuslupaa tiettyyn yksilöön.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 2 momentin mukaan metsästyslain 41 a §:n 1 momentin perusteella myönnettyssä sutta koskevassa poikkeusluvassa on määrättävä, että pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava alueen poliisilaitokselle ennen pyyntiin ryhtymistä ja että jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava poliisilaitokselle. Jos pyynti tapahtuu kunnassa, johon kuuluu rajavyyhykettä, edellä mainitut tiedot on määrättävä ilmoitettavaksi myös rajavartiolaitokselle.

Lisäksi metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n 1 momentissa säädetään, että poikkeuslupa voidaan myöntää enintään 31 vuorokauden ajaksi.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n mukaan poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle ja poliisille ahman, ilveksen, karhun, saukon ja suden pyynnin tuloksesta ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi taikka, jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä. Ilmoituksessa on mainittava pyydystettyjen eläinten määrä ja pyyntipaikan koordinaatit. Nisäkkäiden osalta on ilmoitettava myös pyyntiajankohta ja sukupuoli.

Lisäksi metsästyslain 38 b §:n mukaan on saalisrekisteriin ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjännumero.

Metsästyslain 30 §:n 1 momentin mukaan hirvieläimen ja suden pyyntiluvan sekä suden, karhun, ahman ja ilveksen poikkeusluvan saajan on nimettävä metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Kun suden metsästys taikka karhun tai ilveksen rauhoituksesta poikkeaminen järjestetään alueellisen kiintiön perusteella, metsästykseseen tai rauhoituksesta poikkeamiseen osallistuvan on huolehdittava siitä, että metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia on nimetty. Metsästykseseen osallistuva henkilö on velvollinen noudattamaan metsästyksen johtajan antamia määräyksiä. Metsästyksen johtaja saa kieltää metsästykseseen osallistumisen henkilöltä, joka ei noudata annettuja määräyksiä.

Metsästyslain 30 §:n 2 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella säädetään metsästyksen johtajan ja varajohtajien nimeämisestä, näiden ilmoittamisesta asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle tai Suomen riistakeskukselle, läsnäolosta metsästystapahtumassa sekä metsästyksen johtajan tehtävistä.

Metsästysasetuksen 23 §:n 3 momentin mukaan suden metsästyksen johtajan tulee:

- 1) suunnitella käytännön metsästystapahtumat,
- 2) antaa metsästykseseen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä ja
- 3) huolehtia, että poikkeusluvan ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Metsästysasetuksen 23 §:n 4 momentin mukaan suden metsästyksen johtajasta ja varajohtajista on poikkeusluvan saajan ilmoitettava kirjallisesti ennen metsästyksen alkamista asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle.

Metsästysasetuksen 23 §:n 6 momentin mukaan seuruemetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava läsnä. Metsästyksen johtajan tai varajohtajan ei kuitenkaan ole oltava läsnä, jos metsästys tapahtuu vahtimalla. Seuruemetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien ja 41 a §:n 4 momentissa tarkoitettujen alueellisen kiintiön nojalla pyydettyjen saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä riistaeläinlajeja tai poikkeusluvan myöntämisperustetta rajoitus koskee, suurimmasta sallitusta saalismäärästä, saalisyksilöiden sukupuolesta ja iästä sekä alueesta, jota rajoitus koskee. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettun

poikkeusluvan ja 41 a §:n 4 momentissa tarkoitetun alueellisen kiintiön päämäärästä ja alueesta, jota päämäärä koskee, sekä poikkeuksen kohteena olevan lajin suotuisan suojelutason viitearvosta.

Edellä olevaan kappaleeseen viitaten Suomen riistakeskus toteaa, että tällä hetkellä ei ole voimassa olevaa maa- ja metsätalousministeriön asetusta poikkeusluvalla sallittavasta sudenmetsästyksestä. Näin ollen Suomen riistakeskus voi myöntää poikkeuslupia mm. erityisen merkittävien vahinkojen estämiseksi tai muissa EU:n luontodirektiivin mahdollistamissa tilanteissa. Tapauskohtaisesti on kuitenkin harkittava ennen päätöksen tekemistä, onko muuta tyydyttävää ratkaisua ja haittaako metsästys suotuisan suojelun tason säilyttämistä tai saavuttamista.

Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö on linjannut susikannan hoitoa Suomen susikannan hoitosuunnitelmassa. Susikannan hoitosuunnitelma on vahvistettu 5.11.2019. Hoitosuunnitelman päivityksessä kohdassa 'Reagointi toistuvaa haittaa ja ongelmia sekä vahinkoja tai uhkaa aiheuttaviin susiin' todetaan seuraavaa:

"Haittaa tuottavaan susiyksilöön voidaan puuttua Suomen riistakeskuksen poikkeusluvalla tai poliisin määräyksellä. Osa susireviireillä asuvista kansalaisista kokee, että poliisi ei puutu tai puuttuu vasta äärimmäisissä tapauksissa suden tuomaan turvallisuushkaan. Vahinkoperusteisen poikkeusluvan hakeminen Suomen riistakeskukselta koetaan hankalaksi ja luvan saamisen kriteerit kohtuuttomiksi. Niissä tapauksissa, kun poikkeuslupa on saatu, tekevät poikkeusluvan tiukat ehdot suden pyytämisen vaikeaksi. Näin on syntynyt tilanne, jossa paikalliset kokevat, ettei heillä ole keinoja puuttua ongelmia tuottavien susien käyttäytymiseen. Tällöin voi nousta tunne, että viranomaiset tai riistahallinto eivät ota paikallistasolla koettuja huolia vakavasti."

"Poliisilaissa on säädetty poliisimiehen oikeudesta ottaa kiinni ja viimesijaisena keinona lopettaa eläin, joka aiheuttaa vaaraa ihmisen hengelle, terveydelle tai huomattavaa vahinkoa omaisuudelle. Eduskunnan oikeusasiamiehen ratkaisukannanotossa on todettu poliisilain käyttöalan rajoitukset. Oikeusasiamiehen mukaan poliisilain soveltamisalaksi jää lähinnä reagoiminen sellaisiin nopeasti yhä uhkaavammaksi kehittyviin, ihmisen hengelle tai terveydelle vaaraa aiheuttaviin taikka omaisuudelle huomattavaa vaaraa aiheuttaviin tilanteisiin, joissa ei ole aikaa selvittää metsästyslain tai -asetusten soveltamedellytyksiä."

"Erityisesti on huomioitu, että poliisilain mukaisesti toteutettujen susiyksilöiden poistojen tarkoituksena ei ole toimia ennakoivana tai kantaa säätelevänä tekijänä. Niissä yleistä turvallisuutta heikentävissä tilanteissa, jotka eivät ole poliisilain soveltamisen näkökulmasta välittömiä, mutta jotka kuitenkin ovat toistuvia, on Suomen riistakeskuksella toimivalta arvioida tilannetta ja toimia metsästyslaissa säädettyin edellytyksin."

"Sudet aiheuttavat vahinkoja myös tuotanto- ja kotieläimille, joista vahingot kohdistuvat lähinnä poro- ja lammastalouteen sekä koiriin. Maa- ja metsätalousministeriön koolle kutsuman erävalvonnan yhteistyöryhmän linjausten mukaan päätökset omaisuusvahinkoja aiheuttavien susien poistamisesta kuuluvat pääasiassa Suomen riistakeskuksen toimivaltaan. Linjaus pohjautuu oikeuskanslerin ja oikeusasiamiehen ratkaisuihin. Jos omaisuusvahinkoihin liittyy uhkaa myös ihmisten turvallisuudelle, tällöin myös poliisi toteuttaa tapauskohtaista harkintaa."

"Lähtökohtana on, että koti- ja tuotantoeläimille aiheutuvia vahinkoja pyritään estämään ennalta. Niissä tilanteissa, joissa sudet aiheuttavat erityisen merkittäviä vahinkoja, eikä ennaltaehkäisystä ole riittävästi apua, susi on mahdollista tappaa vahinkoperusteisella poikkeusluvalla. Suomen riistakeskus tekee näistä poikkeusluvista päätökset metsästyslain sekä valtioneuvoston asetuksen perusteella. Lisäksi eri oikeusasteiden ratkaisut linjaavat poikkeuslupapäätöksiä. Metsästyslaissa on säädetty ne edellytykset, joita Suomen riistakeskuksen tulee tapauskohtaisesti arvioida poikkeuslupaa myönnettäessä. Arvioitavia asioita ovat muun tyydyttävän ratkaisun käyttö vahinkojen ehkäisemiseksi, suotuisan suojelutason säilyminen sekä se pystytäänkö poikkeuksella ehkäisemään erityisen merkittävien vahinkojen syntymistä. Jokaisessa vahinkotapauksessa tehdään tilannekohtaista arviointia, eikä yleislinjausta päätöksenteolle voida luoda".

Maa- ja metsätalousministeriön asetus alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta suden metsästyksestä metsästysvuonna 2025–2026 (1434/2025) on sallittu metsästä tietty määrä susia ainoastaan tietyillä määrätyillä alueilla. Asetuksessa (1434/2025) vahinkoperusteisten metsästyslain 41a §:n 1 momentin mukaisten poikkeuslupien määrää ei rajoiteta, eikä niitä lueta kiintiömäärään kuuluviksi. Asetusmuistiossa todetaan, että riistakeskuksella täytyy olla kyky reagoida akuutteihin tapauksiin vahinko- ja turvallisuusperusteisin poikkeusluvin. Tämä ilmenee myös Oikeuskanslerin vastauksesta 20.12.2004 Dnro 1277/1/03: "Erityisesti perusoikeutena ja ihmisoikeutena taatun turvallisuuden ylläpitäminen on julkisen vallan ensisijainen tavoite. Julkisen vallan on varauduttava toimiin ja käytettävä niitä siten, että turvattomuutta aiheuttavat eläimet saadaan torjutuiksi ja vakavimmissa tapauksissa hävitetyiksi. Silloin, kun petoeläin tavataan paikassa, jossa on ilmeinen vaara, että ihmisen turvallisuus on uhattuna, on selvää, että uhka torjutaan."

SUOMEN RIISTAKESKUKSEN HARKINTA

NATURA-ARVIOINNIN TARVE

Natura-arviointia ei ole tarve tehdä, koska Suomella on poikkeus suden osalta luontodirektiivin II -liitteen velvoitteista.

SUOTUISA SUOJELUTASO

Suden suojeluasema muuttui vuonna 2025 luontodirektiivissä. Susi siirtyi luontodirektiivin liitteestä IV (lajit, jotka edellyttävät tiukkaa suojelua) liitteeseen V (lajit, joiden ottaminen luonnosta voi vaatia hyödyntämisen sääntelyä).

Luontodirektiivin liitteessä V olevat lajit eivät ole yhtä tiukasti suojeltuja kuin liitteen IV lajit. Luontodirektiivi lähtökohtaisesti sallii liitteen V lajien metsästyksen. Liitteen V lajien suojelutason tilaa on kuitenkin aktiivisesti seurattava. Jos seuranta osoittaa sen tarpeelliseksi, on jäsenvaltion toteutettava tarpeellisia toimenpiteitä suojelutason turvaamiseksi. Tällaisia toimenpiteitä voivat olla muun muassa lupajärjestelmä, rauhoitusaika sekä paikallinen tai väliaikainen rauhoittaminen. Toisin sanoen suden metsästys on lähtökohtaisesti mahdollista, kunhan samalla huolehditaan siitä, että suden suotuisa suojelutaso ei vaarannu.

Luontodirektiivin mukaan lajin suojelun taso katsotaan suotuisaksi, kun kyseisen lajin kannan kehittymistä koskevat tiedot osoittavat, että tämä laji pystyy pitkällä aikavälillä selviytymään luonnollisten elinympäristöjensä elinkelpoisena osana, ja lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene eikä ole vaarassa pienentyä ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa, ja lajin kantojen pitkäaikaiseksi säilymiseksi on ja tulee todennäköisesti olemaan riittävän laaja elinympäristö. Suotuisan suojelun tason määrittely tehdään luontodirektiivin 17 artiklan mukaisessa menettelyssä. Sen mukaisesti jäsenvaltioiden on raportoitava EU:n komissiolle joka kuudes vuosi luontotyyppien ja lajien tilasta ja kehityksestä eli suojelutasosta.

Viimeisin suden suojelutason arviointi on tehty vuosia 2019–2024 koskevassa luontodirektiivin 17 artiklan mukaisessa raportissa, joka on toimitettu Euroopan komissiolle lokakuussa 2025. Sen mukaan susi arvioitiin olevan suotuisalla suojelun tasolla boreaalisella vyöhykkeellä eli Tunturi-Lapin eteläpuolella. Alpiinisella vyöhykkeellä eli Tunturi-Lapissa suden arvioitiin olevan epäsuotuisalla suojelun tasolla. Samassa yhteydessä komissio edellytti jäsenmaita ensi kertaa arvioimaan komission raportointiohjeistuksen mukaisesti myös lajien niin sanotut suotuisan suojelutason viitearvot. Suomen susikannan suotuisan suojelutason viitearvoksi määritettiin raportissa 273 sutta. Viitearvolla tarkoitetaan maaliskuussa kokonaan Suomessa poronhoitoalueen ulkopuolella elävien susien määrää, johon lisätään myös puolet Suomen ja Venäjän rajalla elävien susireviirien susista.

Luonnonvarakeskus on todennut lausunnossaan maa- ja metsätalousministeriölle luonnoksesta alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta suden metsästyksestä metsästysvuonna 2025–2026 muun muassa seuraavaa: ”Kannanhoidollisen metsästyksen ennustettu vaikutus maaliskuun 2026 susikannan kokoon. Lukessa on kehitetty malli, jonka avulla päätöksentekijä voi vertailla erilaisten metsästystä koskevien skenaarioiden arvioituja vaikutuksia Suomen susikannan tulevaan kehitykseen. Luke huomauttaa, että asetusluonnoksen metsästyskiintiössä ei mainita, mikä suhde kiintiömetsästyksen tuottamalla kuolleisuudella on muuhun pyynnin aiheuttamaan kuolleisuuteen (poikkeusluvut, poliisin päätökset) eikä muuhun ilmi tulevaan kuolleisuuteen.

Metsästysvuonna 2015–2016 kannanhoidollisen metsästyksen saalis oli 42 sutta, mutta kokonaiskuolleisuus kasvoi tästä 80 %, eli nousi 76 yksilöön. Ennustemalli kuitenkin käsittelee myös mahdollisuuden, että vastaava tilanne voisi syntyä uudelleen. Mallissa muu kuolevuus ja samalla vuotuinen kokonaiskuolleisuus voi vaihdella voimakkaasti (25–55 %), kuten on tapahtunut vuosina 1990–2025. Ennuste huomioi siis esimerkiksi sen, että on tavallista pienempi vahinkoperusteisten lupien tarve (kannanhoidollinen metsästys poistaisi vahinkoja aiheuttavia susia), tai että se on suurempi (kannanhoidollinen metsästys hajottaisi laumoja ja synnyttäisi suuremman määrän vahinkoja aiheuttavia susia).

Mallinnuksen tuloksista voidaan päätellä, että tammikuulle ajoitettu 74 suden kaataminen vastaisi suuruusluokaltaan noin 2 % todennäköisyyttä sille, että susien lukumäärä on maaliskuussa 2026 pienempi kuin maa- ja metsätalousministeriön asettama susikannan suotuisan suojelutason viitearvo 273 yksilöä. Mikäli esitetty kiintiö ylittyisi, ja susia kaatuisikin esimerkiksi sata yksilöä, suotuisan suojelutason viitearvo alittuisi maaliskuussa 2026 noin 5 % todennäköisyydellä.”

Edellä oleva kun otetaan huomioon, niin Luonnonvarakeskuksen mallinnuksen mukaan on hyvin pieni todennäköisyys sille, että susien lukumäärä olisi alle suotuisan suojelutason viitearvon maaliskuussa 2026. Mallinnuksessa onkin otettu huomioon myös muu kuolleisuus kuin kiintiöpyynnissä tapahtuva kuolleisuus, kuten Suomen riistakeskuksen poikkeusluvista ja poliisin päätöksistä johtuva kuolleisuus sekä muu ilmi tuleva kuolleisuus.

Elokuun 2025 alussa alkaneen metsästysvuoden 2025–2026 aikana on Suomen riistakeskuksen tietoon tullut 60 kuollutta sutta, joista 32 poronhoitoalueella ja 28 muualla maassa. Pois lukien kiintiömetsästyksessä kaadetut yksilöt. (Tarkastuksen ajankohta 21.1.2026)

Aiempien vuosien osalta tiedossa oleva susien kuolleisuus on ollut seuraava: Metsästysvuonna 2017–18 yhteensä 27 sutta, joista 8 poronhoitoalueelta ja 19 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2018–19 yhteensä 25 sutta, joista 12 poronhoitoalueelta ja 13 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2019–20 yhteensä 35 sutta, joista 17 poronhoitoalueelta ja 18 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2020–21 yhteensä 43 sutta, joista 21 poronhoitoalueelta ja 22 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2021–22 yhteensä 41 sutta, joista 24 poronhoitoalueelta ja 17 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2022–23 yhteensä 65 sutta, joista 48 poronhoitoalueelta ja 17 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2023–24 yhteensä 74 sutta, joista 52 poronhoitoalueelta ja 22 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2024–25 yhteensä 84 sutta, joista 35 poronhoitoalueelta ja 49 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Verrattaessa Luonnonvarakeskuksen viimeisimpiä kanta-arvioita ja otettaessa huomioon vuotuinen tietoon tullut kuolleisuus, voidaan todeta, että tällä päätöksellä sallittu suden tappaminen ei vaaranna suotuisan suojelun tason säilyttämistä. Lisäksi kun tarkastellaan viime vuosina susille aiheutunutta kuolleisuutta ja susikannan kehitystä, voidaan todeta, että edellisten metsästysvuosien kuolleisuusmäärät eivät ole vaarantaneet susipopulaation kehittymistä pitkällä aikavälillä. Tähän liittyen Suomen riistakeskus seuraa jatkuvasti susipopulaatioon liittyvää kuolleisuutta ja mitoittaa tapauskohtaisilla päätöksillä sallittavan pyynnin poikkeusluvilla saadun saaliin ja muun kuolleisuuden suhteen siten, että susipopulaation kehittyminen ja vakaus elinympäristössään pystytään turvaamaan pitkällä aikavälillä.

Luonnonvarakeskus on arvioinut susikannan kestäväen vähentymättä kokonaispoistuman, joka poistaa kannan yksilöistä 30 % vuodessa (19.1.2015, Dnro 51/00 04 05/2015). Arviossa oletetaan, ettei pyynti ole selvästi valikoivaa suden iän, sukupuolen tai lisääntymisstatuksen suhteen.

Susilauman kyseessä ollessa susilauman elinvoimaisuuden turvaamiseksi poikkeusluvan käytössä tulee pyrkiä valikoimaan pyydettävä yksilö. Pyynti tulee pyrkiä kohdistamaan lauman nuoreen yksilöön, jolloin todennäköisimmät vaikutuksen lauman elinvoimaisuudelle jäävät vähäisimmiksi. Susilauman johtavan alfa-yksilön tappamisen vaikutukset ovat hyvin tilannesidonnaisia ja mahdolliset vaikutukset moninaisia.

Erityisesti alfa-naaraan tappaminen voi johtaa lauman elinvoimaisuuden heikkenemiseen tai lauman häviämiseen. Keskeistä on, pystyykö toinen naaras ottamaan tapetun yksilön paikan. Toisaalta alueen susimäärä saattaa myös kasvaa, jos nuoret yksilöt eivät lähde hakemaan uutta elinaluetta johtavan yksilön menettämisen jälkeen. Alfa-yksilön tappaminen voi johtaa myös lauman aiheuttamien ongelmien ja haittojen määrän kasvuun. Alfa-uroksen tappaminen voi johtaa myös siihen, että lauman saalistustehokkuus laskee. Jos susireviiriltä sen sijaan pyydetään iäkäs naaras, joka korvautuu nuoremmalla naaraalla, paikallinen susilauma saattaa olla aikaisempaa elinvoimaisempi. Poikkeuslupaa myönnettäessä laumaan on siksi kiinnitettävä huomiota pyynnin kohteena olevan lauman yksilömäärään. Metsästyksen vaikutukset susilaumalle ovat vähäisimmät, vaikka se kohdistuisi alfa-yksilöönkin, kun lauman yksilömäärä on riittävän suuri ja lähiseudulla on muitakin elinvoimaisia susilaumoja.

Jos olemassa olevaa tutkimustietoa (ks. Borg ym. 2014; Journal of Animal Ecology (DOI 10.1111/1365-2656-12256) suhteutetaan Suomen susikannalle ominaiseen laumakokoon, voidaan olettaa, että lauma häviää molempien alfojen poistumisen seurauksena suuremmalla kuin 75 %:n todennäköisyydellä. Yhden alfan poistumisen vaikutus on yhteydessä alfan sukupuoleen: naaraan poistumisen jälkeen pysyvyyden todennäköisyys on noin 50 % ja uroksen poistumisen jälkeen noin 80 %. Metsästyksen ajoittuminen kevättalveen, lähelle suden pariutumiskautta, on omiaan pienentämään samana vuonna tapahtuvan lisääntymisen todennäköisyyttä, mutta alfan poistumisen ajoittuminen ei välttämättä heijastu lauman pysyvyyteen pidemmällä aikavälillä. Lisäksi tietyn reviirin uudelleenasettamisen aikataulu on Luonnonvarakeskuksen julkaisemattoman aineiston mukaan yhteydessä maantieteellisiin etäisyyksiin, joita laumasta tyhjentyneellä reviirillä on lähimpiin susilaumoihin.

Ruotsissa on todettu, että suurin osa metsästyksellä tyhjentyneistä reviireistä asutetaan uudelleen vuoden sisällä. Tiheän susikannan alueella reviirit täyttyvät nopeammin kuin harvemman kannan alueella. Jos alueelle jää metsästävämmiä nuoria susia, nämä ottavat nopeasti reviiri-alueen elinalueekseen ja reviiri täyttyy siten nopeasti (Sand H. et al. 2022: Spatial dynamics in the Scandinavian wolf population – effects of increased population size and culling <https://publications.slu.se/?file=publ/show&id=117905>).

Korkein hallinto-oikeus on todennut päätöksessään (10.9.2006, taltionro 1499) seuraavasti: poikkeusluvasta päättävä taho (Suomen riistakeskus) on velvollinen varmistamaan, että kukin päätös on luontodirektiivin ja kansallisten säädösten mukainen, niin että kulloinkin kysymyksessä oleva metsästys ei vaaranna suotuisaa suojelutasoa ja että muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole. Lisäksi Suomen riistakeskus seuraa jatkuvasti susisaalista (Suomen riistakeskuksen tekemien päätösten nojalla saaliiksi saadut sudet ja poliisilain nojalla saaliiksi saadut sudet) sekä susien muita kuolinsyitä (kuten tietoon tulleet salametsästystapaukset sekä liikenteessä tai muutoin tietoon tulleet kuolleet sudet). Lisäksi Suomen riistakeskus seuraa erityisesti alfanaaraiden päätymistä saaliiksi yhdessä Luonnonvarakeskuksen kanssa.

Edellä mainittuihin tietoihin perustuvassa päätösharkinnassa on otettu myös huomioon se, ettei sallitusta pyynnistä aiheudu merkittävän kielteisen vaikutuksen vaaraa kyseessä olevien populaatioiden rakenteelle (ks. EU:n tuomioistuimen ennakkoratkaisu, C-674/17), koska tilanteessa on kyse ainoastaan yhden suden poistamisesta. Näin ollen sallittu toimenpide ei

myöskään vaaranna susikannan rakennetta alueella.

Talven 2025/2026 suden kiintiömetsästys ja sen vaikutus Suomen susikannan suotuisaan suojelutasoon.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1434/2025), alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta suden metsästyksestä metsästysvuonna 2025–2026 asetetaan kiintiö suden metsästykseseen sekä aluekohtaiset kiintiöt talveksi 2025/2026. Poronhoitoalueen ulkopuolelle on asetettu 100 suden kiintiötä, joka metsästys kohdentuu 16 eri kiintiöalueeseen.

Asetuksessa (1434/2025) vahinkoperusteisten metsästyslain 41a §:n 1 momentin mukaisten poikkeuslupien määrää ei rajoiteta, eikä niitä lueta kiintiömäärään kuuluviksi. Asetuksen tavoitteena on saada aikaan suden kannanhoitoon uudenlainen ja pitkäaikainen ratkaisu. Siinä suden kestäväällä metsästyksellä voidaan hallita sudesta aiheutuvia ongelmia ja haittoja pitkäjänteisesti, siten etteivät aiempien kannanhoidollisen metsästyksen kokeilujen ongelmat toistuisi. Ratkaisulla varmistetaan, että susikanta pysyy suotuisalla suojelutasolla, elinvoimaisena ja osana Suomen luontoa.

Luonnonvarakeskuksen suden kanta-arvio

Luonnonvarakeskuksen (Luke) maaliskuun 2025 kanta-arvion mukaan poronhoitoalueen ulkopuolella elää 394 sutta (379–413), mikä on 38 % enemmän kuin vuonna 2024. Koko maan susikannaksi arvioitiin 430 sutta (413–465), ja kasvu oli 46 %. Marraskuun 2025 kannan ennuste on 557 yksilöä (476–669), johon siis metsästys kohdistuu. Luken ennusteen mukaan susikanta kasvaa todennäköisesti noin 11 % vuodessa, ellei kasvuun puututa suunnitelmallisella metsästyksellä. Ennuste susikannan koosta maaliskuulle 2026 (kokonaan Suomessa poronhoitoalueen eteläpuolella) on 436 (362–533). Kyseinen ennuste on tehty ilman kannanhoidollista metsästystä.

Kiintiömetsästyksen mitoitus

Suomen riistakeskus on arvioinut, että 74 yksilön kiintiö (18,8 % suhteessa vuoden 2025 kanta-arvioon 394 yksilöä) tulisi toteutuessaan todennäköisimmän ennusteen mukaan laskemaan kokonaan Suomessa olevan susikannan kokoa noin 8 %. Kannan lasku on todennäköisimmin noin 32 yksilöä ja kanta maaliskuussa 2026 noin 365 yksilöä. 74 yksilöä olisi 13,3 % verotustaso suhteessa marraskuun 2025 ennustettuun kantaan 557. Luonnonvarakeskuksen mallinnuksen tuloksista voidaan päätellä, että tammikuulle ajoitettu 74 suden kaataminen vastaisi suuruusluokaltaan noin 2 % todennäköisyyttä sille, että susien lukumäärä on maaliskuussa 2026 pienempi kuin maa- ja metsätalousministeriön asettama susikannan suotuisan suojelutason viitearvo 273 yksilöä. Mikäli esitetty kiintiö ylittyisi, ja susia kaatuisikin esimerkiksi sata yksilöä, suotuisan suojelutason viitearvo alittuisi maaliskuussa 2026 noin 5 % todennäköisyydellä.

Kiintiöasetuksen nojalla sallitun suden metsästyksen vaikutus susikantaan riippuu paljon siitä, kuinka täysimääräisesti kiintiö onnistutaa hyödyntämään. Ruotsissa sutta on metsästetty jo vuosien ajan hyvin samankaltaisella menettelyllä kuin Suomessa on nyt tarkoitus käyttää. Ruotsissa on todettu, että suurin osa metsästyksellä tyhjentyneistä reviereistä asutetaan uudelleen vuoden sisällä. Tiheän susikannan alueella reviiirit

täyttyvät nopeammin kuin harvemman kannan alueella. Jos alueelle jää metsästämättömiä nuoria susia, nämä ottavat nopeasti reviirialueen elinalueekseen ja reviiri täyttyy siten nopeasti.

Kiintiömetsästyksellä pyritään vaikuttamaan Suomen susikannan kehitykseen siten, että kanta ei enää kasva. Tavoitteena on saavuttaa susikannan kokonaiskuolleisuus, joka pienentää kannan kokoa kahdeksan prosenttia verrattuna maaliskuun 2025 arvioituun susimäärään. Kiintiön mitoituksella ja kohdentamisella pyritään varmistamaan, että kiintiömetsästystä voidaan toteuttaa pitkäjänteisesti myös tulevina vuosina. Esitetty kiintiö on laskettu siten, että riski susikannan vähenemiselle alle suotuisan suojelutason viitearvon on erittäin pieni.

Asetuksessa pyynti kohdennetaan 16 kiintiöalueelle. Näistä neljä on koirasusialueita, joille ehdotetaan yhteensä 26 yksilön kiintiötä. Muille alueille esitetään 74 yksilön kiintiötä, jolloin kokonaiskiintiöksi muodostuu 100 yksilöä.

Jo toteutuneen kiintiömetsästyksen analyysi ja vaikutus susikantaan

Suomen Riistakeskuksen on arvioinut susikannan tila kiintiöalueilla, kun yli 80 % koko kiintiömetsästyksen susista on jo kaadettu. Erityisesti Aura Paimio kiintiöalueen susimäärä näytti olevan huomattavasti oletettua suurempi. On odotettavissa, että etenkin lounaisen Suomen tiheä susikannan alueelta poistettujen laumien korvautuvat nopeasti uusilla susipareilla ja -laumoilla. Tutkimustiedon sekä Ruotsin lääninhallitusten kiintiömetsästyskokemusten perusteella talvella poistettu lauma on useimmiten korvautunut uudella laumalla jo seuraavana keväänä.”

Suomen riistakeskus seuraa jatkuvasti susikannan kuolleisuutta. Tunnettu kuolleisuus metsästysvuonna 2025/2026, kiintiöpyynti pois luettuna, on edelliseen metsästysvuoteen verrattuna samalla tasolla. Seurannan perusteella Suomen riistakeskuksen arvio, että suden poistaminen poikkeusluvalla ei oleellisesti nosta riskiä, että Suomen susikanta laskee alle suotuisan suojelutason viitearvoa.

Tämän poikkeuslupapäätöksen perusteena on edellä kuvatut tiedot ja linjaukset ja samalla on huomioitu muut aiemmin tehdyt päätökset ja Suomen riistakeskuksen seuraaman susisaaliin sekä muun kuolleisuuden määrään. Suomen riistakeskus katsoo, että vaikka tässä tapauksessa myönnetään poikkeuslupa, niin poikkeamisella ei haitata suotuisan suojelutason säilymistä tai sen saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella.

Edellä olevan perusteella Suomen riistakeskus katsoo, että tällä päätöksellä sallittu toiminta suhteutettuna asetettuun suotuisan suojelutason viitearvoon (273 sutta) sekä todettuun kuolleisuuteen kanta-arvion jälkeen ja ennakoitavissa olevaan kuolleisuuteen, ei haittaa suotuisan suojelutason säilyttämistä tarkasteltavalla luonnonmaantieteellisellä alueella (ns. boreaalinen eliömaantieteellinen vyöhyke), mikä on se maantieteellinen taso, jolla tämän päätöksen vaikutusta suotuisan suojelutason arvioidaan suden osalta.

**POIKKEUSLUVAN KOHTEENA OLEVAN RIISTAELÄINLAJIN
KANNAN TILA HAETULLA POIKKEUSLUPA-ALUEELLA,
MAAKUNNASSA SEKÄ KOKO VALTAKUNNASSA**

Susikannan tila valtakunnassa

Luonnonvarakeskuksen viimeisimmän kanta-arvion (30.9.2025) mukaan susien yksilömäärä on kasvanut noin 46 prosentilla ja perhelaumojen määrä kasvanut noin 30 prosentilla maaliskuun 2024 tilanteeseen verrattuna. Maaliskuuhun 2024 verrattuna maaliskuussa 2025 havaittiin 26 uutta reviiriä, joista 11 oli perhelaumareviirejä ja 15 parien asuttamaa reviiriä.

Maaliskuussa 2025 Suomessa oli rajareviirit mukaan lukien yhteensä 76 (90 % todennäköisyysväli: 73–79) parien ja perhelaumojen muodostamaa susireviiriä. Näistä perhelaumojen asuttamia oli 57 (54–61) ja susiparien asuttamia 19 (15–22). Maaliskuussa 2025 Suomessa arvioidaan olleen 430 (413–465) sutta. Arviossa on mukana puolet rajareviireillä elävistä susista sekä reviirien ulkopuolella elävät sudet, joita arvioidaan olleen 65 (44–90).

Susikanta painottuu voimakkaasti lounaiseen Suomeen. Maaliskuussa 2025 läntisen Suomen kannanhoitoalueella tavattiin 45 (42–47) perhelauman ja 10 (7–12) kahden suden asuttamaa reviiriä. Itäisen Suomen kannanhoitoalueella laumareviirejä oli maaliskuussa yhteensä 12 (11–14) ja kahden suden asuttamia reviirejä kahdeksan (6–10). Itäisen Suomen laumoista neljän (3–5) arvioitiin liikkuvan Suomen ja Venäjän rajan molemmin puolin. Kahden suden asuttamista reviireistä yksi (0–3) sijaitsi valtakunnan rajalla. Poroahoitoalueella ei ollut maaliskuussa 2025 todennäköisimmin yhtään (0–3) lauma- tai parireviiriä.

Susikanta vaihtelee voimakkaasti vuoden sisällä susien suuren syntyvyyden ja kuolevuuden takia. Kanta on vuoden kierrossa pienimmillään maaliskuuhun vaihteessa ennen pentujen syntymistä. Suurimmillaan kanta on heti lisääntymisen jälkeen toukokuussa. Marraskuun susikanta on aina pienempi kuin edellisen toukokuun kanta, mutta suurempi kuin seuraavan maaliskuun kanta. Marraskuun 2025 kannaksi ennustetaan 476–669 yksilöä (90 % todennäköisyysväli). Talven mittaan susikannan ennustetaan pienenevän siten, että maaliskuussa 2026 kannan ennustetaan olevan 362–533 yksilöä. Odotettu kannan kasvu on noin kymmenen prosenttia vuodessa. Maaliskuun 2027 susikannaksi ennustetaan 377–647 yksilöä.

Lajin biologiset ominaispiirteet:

Luonnonvarakeskuksen vuoden 2024 kanta-arvion (Valtonen, Mia; Heikkinen, Samuli; Johansson, Helena; Härkölä, Antti; Helle, Inari; Mäntyniemi, Samu; Kojola, Ilpo (2024) Susikanta Suomessa maaliskuussa 2024. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 54/2024, Luonnonvarakeskus. Helsinki. 41 s) mukaan:

"Useiden muiden koira-eläinten tapaan susikanta voi kasvaa nopeasti ravintotilanteen niin salliessa. Susi saa ensimmäiset pentunsa tavallisesti kolmevuotiaana ja lisääntyy sittemmin vuosittain. Pentuja syntyy tavallisesti 3–6, suurimmissa pentueissa voi vielä syksylläkin olla kymmenkunta pentua. Ensimmäistä kertaa lisääntyvän parin pentueet ovat keskimäärin hieman pienempiä kuin parin myöhemmät pentueet. Saalistilaston perusteella Suomen talvisessa susikannassa on edellisenä keväänä syntyneitä pentuja noin 40 %. Osuus on selvästi suurempi kuin muilla suomalaisilla suurpedoilla. Susilauma saa alkunsa parin muodostumisesta. Pari voi muodostua mihin vuodenaikaan tahansa, mutta tavallisimmin se tapahtuu kesällä, kun keväällä vaeltaneet nuoret sudet kohtaavat. Uros ja naaras alkavat liikkua yhdessä ja merkata hajumerkein tulevaksi lisääntymisreviiriksi löytämänsä aluetta, jonka pinta-ala Suomessa on keskimäärin noin 1 000 km², pienimmillään 300 km² ja suurimmillaan

lähes 2 000 km² . Lisääntymisreviiri on alue, jonka pari varaa omaan ja myöhemmin syntyvän pentueensa käyttöön, ja pyrkii pitämään sieltä muut sudet pois. Naapureina elävien parien tai laumojen reviirit sijoittuvat yleensä erilleen toisistaan. Pysyvän susilauman muodostaa lisääntynyt pari ja niiden pennut. Pennut alkavat liikkua emojensa matkassa syyskuussa. Laumaan voidaan hyväksyä myös vieras susiyksilö, tavallisimmin korvaamaan kuollut aikuinen.

Omilla rajatuilla alueilla elävät reviiriään merkkäavat parit sekä parien ja niiden saamien jälkeläisten muodostamat perhelaumat. Näiden lisäksi susikannassa on pieni määrä yksin eläviä paikallisia susia. Valtaosa yksin elävistä susista on kuitenkin vaeltelevia, sopivaa lisääntymisaluetta ja -kumppania etsiviä yksilöitä. Vaeltelijoiden osuus susikannassa vaihtelee vuodenajan mukaan. Se nousee huhtikuussa, kun nuoret sudet alkavat itsenäistyä, ja pysyy keskimääräistä korkeampana syksyyn asti."

Susikannan tila Varsinais-Suomen maakunnassa

Läntisessä Suomessa erottuu vahvimman susikannan alueena Varsinais-Suomen, Satakunnan eteläosien, läntisen Uudenmaan, Etelä-Hämeen länsiosan ja Pohjois-Hämeen launaisosan muodostama alue, jossa oli yli kolmasosa Suomen kaikista susireviireistä. Susikanta on alueellisesti erittäin voimakas ja elinvoimainen.

Varsinais-Suomi on Suomen susitheintä aluetta. Kanta-arvion mukaan Varsinais-Suomen maakunnan alueella tai osittain sen alueella oli maaliskuussa 2025 18 susireviiriä, kaikissa oli pentuja. Varsinais-Suomen maakunta on käytännössä kokonaan susireviirien peittämä Turun taaja-alue ja osittain saaristoa lukuun ottamatta

Susikannan tila poikkeuslupa-alueella

Hakemusalue sijaitsee Turun seudun riistanhoitoyhdistyksen alueella pääosin Liedon ja Auran kuntien alueella. Kannanarvion ja riistavahinkorekisterin havaintotietojen mukaan alueella on susireviiri. Alue sijaitsee keskellä Varsinais-Suomen reviirirypästä. Susista tehdään jatkuvasti havaintoja.

POIKKEUSLUVAN KOHTEENA OLEVAN ELÄINLAJIN YKSILÖN TAI YKSILÖIDEN KÄYTTÄYTYMINEN HAETULLA POIKKEUSLUPA-ALUEELLA

1-3 susiyksilöä ovat syksystä asti liikkuneet lähellä asutusta ja Pahkamäen koulua Liedon asemaseudun / Ilmarisen alueella. Sudet ovat myös tappaneet lampaita. Sudet ovat liikkuneet ja oleskelleet myös päiväsaikaan koulun välittömässä läheisyydessä. Poliisi määräsi sudet karkottavaksi 12.9., 13.9. 18.9 sekä 10.10. 2025. Useiden karkotusten jälkeen Suomen riistakeskus myönsi 20.10. -19.11. väliselle ajalle poikkeusluvan yhden suden poistamiseksi. Sutta ei saatu saaliiksi. Uuden poikkeusluvan käsittely keskeytettiin Suomen riistakeskuksessa koska poliisi määräsi suden lopetettavaksi 29.11.2025. Poliisin määräys oli voimassa 13.12.2025 asti.

Hakemusalue on osittain Aura-Paimion suden kiintiömetsästyksen aluetta. Joulukuussa tilanne oli epävarma mutta pidettiin kuitenkin mahdollisena että ko sudet ovat osa ns. Auran laumaa (Raholan lauma hakemuksessa)

johon kiintiömetsstys suunniteltiin kohdistuvan. 3.1.2026 ammuttiin 4 sutta jotka oletettavasti kuuluivat tähän laumaan. Tämän jälkeen sudet ovat kuitenkin palaneet Asemaseudun /Ilmarisen alueelle ja peloton käyttäytyminen on uudestaan alkanut.

4.1.2026 jälkeen susista on tehty Lieto/Ilmarinen/Asemaseutu alueella 19 virallista havaintoa josta 12 on ollut piha-alueella tai sen läheisyydessä. Ulkoiluttaja teki myös päiväsaikaan havainnon 2 sudesta. Tästä ja kahdesta muusta tapauksesta on ilmoitettu hätäkeskukselle. 20.1. tehtiin pitkin päivää 6 havaintoa todennäköisesti samasta sudesta joka pelottomasti kulki lähellä asutusta.

Riistavahinkorekisterin, petoyhdyshenkilöiden kirjaamat tiedot ja poliisin tiedot tukevat hakijan havainnoja. Suomen riistakeskus katsoo, että susien aiheuttama turvallisuusriski selvityksen perusteella edelleen kohonnut kyseisten susien omaksuman käyttäytymisen myötä. Ei ole odotettavissa, että sudet muuttaisivat käyttäytymistään talven aikana.

VIRANOMAISTEN, JULKISIA HALLINTOTEHTÄVIÄ HOITAVIEN ORGANISAATIOIDEN JA TUTKIMUSLAITOSTEN TIEDOT, JOTKA LIITTYVÄT POIKKEUSLUVAN HAKUPERUSTEeseen

Suomen riistakeskus on selvittänyt alueelta kirjatut aiemmin tapahtuneet vahingot ja susihavainnot maa- ja metsätalousministeriön ylläpitämästä riistavahinkorekisteristä. Poliisin määräämät karkotukset on tarkastettu Oma riistan SRVA raportoinnista. Poliisin määräykset ja poliisille tehdyt yhteydenotot liittyen on otettu päätöksessä huomioon. 20.1. Liedon kaupungin sivistystoimen johtaja otti yhteyttä Suomen riistakeskukseen ja ilmoitti huolensa susitilanteesta ja kertoi että häneen oli tullut useita yhteydenottoja huolestuneista vanhemmista. Hän myös ilmoitti toiveena että ko. susi tulisi poistaa.

TOIMENPITEET, JOTKA POIKKEUSLUVAN SIJASTA VOITAIIN TOTEUTTAA

Maa- ja metsätalousministeriön laatiman Suomen susikannan hoitosuunnitelman mukaan Suomessa ei suoriteta suden siirtoistutuksia. Lisäksi Suomen riistakeskus katsoo, että metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen mukaisesti muuna tyydyttävänä ratkaisuna ei voida sutta koskevan poikkeusluvnan kohdalla yksilön tai yksilöiden loukkautamista tai nukuttamista ja siirtämistä toisaalle. Suden pyyntiin myönnettyjen poikkeuslupien käytön seurannalla on voitu osoittaa, että vahinkoa aiheuttavan yksilön poistamisella voidaan estää erityisen merkittävien vahinkojen syntymistä. Lisäksi metsästyslain 41 a §:n 5 momentin mukaan samaisen pykälän 1 momentin säännöksiä sovellettaessa muuksi tyydyttäväksi ratkaisuksi ei katsota 4 momentissa tarkoitettua rauhoituksesta poikkeamista eikä 10 §:n 1 momentissa tarkoitettua metsästystä, jotka järjestetään alueellisen kiintiön perusteella.

Luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohta velvoittaa jäsenvaltiot esittämään täsmälliset ja asianmukaiset perustelut sille, ettei muuta tyydyttävää ratkaisua ole niiden päämäärien saavuttamiseksi, joihin on vedottu poikkeuksen tueksi (ks. esim. unionin tuomioistuimen tuomio C-342/05, kohta 31 ja unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisu, C-674/17, kohta 49). Tätä perusteluvollisuutta ei ole noudatettu silloin, kun poikkeuksesta

tehdyssä päätöksessä ei ole mainintaa siitä, ettei muuta tyydyttävää ratkaisua ole, eikä viittausta tämän osalta merkityksellisiin teknisiin, oikeudellisiin ja tieteellisiin selvityksiin (unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisu, C-674/17, kohta 50).

Kyseessä olevat sudet ovat valinneet pysyväksi elinalueeksi osittain tiheästi asuttua melko avointa viljeltyä maaseutumaisemaa. Sudet ovat tottuneet ihmisiin ja ihmisen asuttamaan ympäristöön. Alueella ei ole yksittäistä ravintokohdetta, joka houkuttelisi susia puoleensa ja joka olisi poistettavissa tilanteen ratkaisemiseksi. Sudet ovat osittain menettäneet ihmisarkuutensa ja oleskelevat myös päiväsaikaan alueella, jossa on paljon ihmisiä. Reviirillä vallitseva tilanne aiheuttaa pysyvän kasvavan riskitilanteen ihmisten turvallisuudelle. Riskin hallitsemiseksi tarvitaan toimenpiteitä, jotka muuttavat susien käyttäytymistä. Hakemusalueella on tehty karkotuksia susikannan hoitosuunnitelman mukaisesti Suomen riistakeskuksen poikkeusluvan nojalla, mutta susien käyttäytyminen ei ole toistuvista karkotuksista huolimatta edelleenkään muuttunut.

Varsinais-Suomeen tuli ensimmäinen susireviiri vuonna 2004. Varsinais-Suomessa on eri organisaatioiden kautta levitetty runsaasti susitietoa jo kohta kahdenkymmenen vuoden ajan myös tavallisille kansalaisille. Erityisesti riistanhoitoyhdistyksessä ja metsästäjien keskuudessa on varsin kattavaa ja hyvää tietoa nykyaikaisesta susikannan hoidosta ja suden biologiasta. Viime vuosina susitietoisuutta on myös lisätty SusiLife-hankkeen kautta. Ongelma on todellinen eikä perustu tietämättömyyteen tai puutteelliseen tietoon. Ongelma ei ole ratkaistavissa lisävalistustyöllä.

Korkein hallinto-oikeus on ennakkopäätöksessä KHO:2020:29 todennut seuraavaa:

”Suomen riistakeskus oli myöntänyt metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohdan nojalla yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä poikkeusluvan yhden suden tappamiseen Varsinais-Suomessa sijaitsevalla alueella. Alueelta oli kirjattu runsaasti havaintoja susista läheltä asutusta valoisaan aikaan. Asukkaat olivat susihavaintojen aiheuttaman huolen takia ryhtyneet järjestämään lapsille koulukyytejä ja vähentämään luonnossa liikkumista. Korkeimmassa hallinto-oikeudessa oli luonnonsuojeluyhdistyksen valituksesta ratkaistavana, oliko poikkeuslupa voitu myöntää mainitusta syystä.

Korkein hallinto-oikeus totesi, että asukkaiden kokema huoli turvallisuudesta ei yksin riittänyt perusteeksi poikkeusluvan myöntämiselle. Kun susien ihmisarkuuden vähentymisestä ja liikkumisesta asutuksen läheisyydessä valoisaan aikaan oli runsaasti havaintoja ja asukkaat olivat niiden vuoksi ryhtyneet jo muuttamaan käyttäytymistään, kyse oli sellaisesta metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettusta yleistä turvallisuutta koskevasta pakottavasta tilanteesta, joka edellytti viranomaisilta toimenpiteitä uhan torjumiseksi. Poikkeusluvan myöntämistä yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä oli tässä tapauksessa tuettu selvin ja täsmällisin perustein siten kuin unionin tuomioistuimen luontodirektiivin 16 artiklaa koskevassa oikeuskäytännössä oli edellytetty. Poikkeusluvan myöntäminen ei edellyttänyt, että kyse olisi ollut välittömästä ja konkreettisesta uhkatilanteesta. Viimeksi mainitussa tapauksessa myös poliisilla on poliisilain nojalla valtuudet ryhtyä toimenpiteisiin.

Edellytyksenä poikkeusluvan myöntämiselle oli lisäksi, että susien karkottamiseksi ei ollut muuta tyydyttävää ratkaisua. Asiassa oli selvitetty, että susia oli ensin pyritty karkottamaan susikannan hoitosuunnitelman mukaisesti muilla keinoilla. Karkotukset eivät olleet kuitenkaan muuttaneet susien käyttäytymistä. Korkein hallinto-oikeus katsoi, että muuta tyydyttävää ratkaisua ei tässä tapauksessa ollut.

Poikkeusluvan myöntäminen edellytti vielä, että poikkeuslupa ei vaikeuttanut lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä sen luontaisella levinneisyysalueella. Kun otettiin huomioon yhden suden tappamiseen myönnetyn poikkeusluvan ehdot ja arvioidut vaikutukset, poikkeuslupa ei entisestään huonontanut susikannan epäsuotuisaa suojelun tasoa. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan poikkeuksen hyväksyminen oli tällaisessa tilanteessa mahdollista.

Maa- ja metsätalousministeriön laatiman Suomen susikannan hoitosuunnitelman mukaan Suomessa ei suoriteta suden siirtoistutuksia. Jos sudet siirrettäisiin muualle, ongelmat jatkuisivat todennäköisesti uudella alueella, koska hakemuksessa tarkoitettut sudet ovat oppineet liikkumaan toistuvasti pihossa. Lisäksi Suomen riistakeskus toteaa, että metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n 4 momentin mukaisesti muuna tyydyttävänä ratkaisuna ei voida pitää sutta koskevan poikkeusluvan kohdalla yksilön tai yksilöiden loukuttamista tai nukuttamista ja siirtämistä toisaalle.

Näin ollen Suomen riistakeskus on päätösharkinnassaan katsonut asiassa merkitykselliseen parhaaseen tieteelliseen ja tekniseen asiantuntemukseen tukeutumalla sekä ottamalla huomioon akuutissa tilanteessa kyseessä olevaan erityiseen tilanteeseen liittyvät olosuhteet, että asetetun päämäärän saavuttamiseksi ja akuutin ongelman ratkaisemiseksi ei ole päätöksen mukaisella poikkeuslupa-alueella olemassa muuta tyydyttävää ratkaisua (ks. C-674/17 ja C-601/22). Toisin sanoen Suomen riistakeskus on arvioinut muita mahdollisia ratkaisuja asiassa merkityksellisen parhaan käytettävissä olevan tieteellisen ja teknisen asiantuntemuksen perusteella ottamalla huomioon myös muun muassa niiden taloudelliset vaikutukset - vaikka ne eivät olekaan ratkaisevia - ja punnitsemalla näitä ratkaisuja suhteessa asianomaisen eläinlajin suotuisan suojelun tason säilyttämistä tai ennalleen saattamista koskevaan yleiseen tavoitteeseen (ks. C-601/22, kohta 86).

Edellä mainituilla perusteilla Suomen riistakeskus katsoo, että hakemusalueella ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua ongelman ratkaisemiseksi kuin päätöksen rajoissa tapahtuva suden tappaminen poikkeusluvan nojalla.

RAJATTU ALUE

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät. Päätösharkinnassa on otettu huomioon suden aiheuttama turvallisuusuhka, sekä hakemusalueen erityispiirteet.

Poikkeuslupa on myönnetty hakemuksen mukaiselle alueelle. Myönnetty pyyntilupa alue yhdistettynä päätöksen ehtoihin voidaan varmistaa sekä tehokas pyynti että pyynti kohdistuu juuri turvallisuusuhkaa aiheuttavaan suteen.

POIKKEUSLUPA-AIKA

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää korkeintaan 31 vuorokauden ajaksi. Suomen riistakeskus katsoo, että poikkeuslupa on tarpeen myöntää tälle ajanjaksolle tehokkaan pyynnin mahdollistamiseksi ja siten erityisen merkittävien vahinkojen estämiseksi.

Pidemmällä ajanjaksolla pyynnin kohteena oleva yksilö liikkuu todennäköisemmin pyyntialueen sisällä ja se voidaan havaita varmemmin. Lisäksi yksilö voidaan saada todennäköisemmin pyydetyksi, koska voidaan tehdä useampia pyyntiyrityksiä ja muuttaa ja kehittää tarvittaessa pyyntitaktiikkaa. Suomen riistakeskus on myöntänyt luvat hakemuksen mukaisesti 31 vuorokauden ajalle.

SALLITTU PYYNNIN MÄÄRÄ

Poikkeuslupa on myönnetty hakemuksen mukaisesti yhden suden pyydystämiseen. Suomen riistakeskus katsoo, että myönnetyllä poikkeusluvalla voidaan vastata tämän hetkisten tietojen perusteella niihin syihin, jotka hakemuksessa on esitetty. Ellei yhden suden poistaminen ratkaise tilannetta, voi hakija hakea uutta poikkeuslupaa.

TOIMENPITEISIIN OSALLISTUVIEN MÄÄRÄ JA METSÄSTYKSENJOHTAJAT

Suomen riistakeskus katsoo tarkoituksenmukaiseksi, että kerrallaan toimenpiteisiin osallistuvien henkilöiden määrä rajataan 40 henkilöön, ja että toimenpiteisiin nimetään metsästyksenjohtaja ja tarvittava määrä apujohtajia, koska tuolloin toimenpiteisiin osallistuvia voidaan tehokkaasti johtaa ja toimenpiteet tapahtuvat turvallisesti. Aiemmissa Suomen riistakeskuksen myöntämässä vahinkoperusteen nojalla myönnettyissä poikkeusluvista on rajattu pyyntiin osallistuvien henkilöiden määrää. Edellä mainitun perusteella osallistujien määrä rajataan 40 henkilöön.

Metsästyslain 30 §:n ensimmäisen momentin mukaan suden poikkeusluvan saajan on nimettävä metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästyksen osallistuva henkilö on velvollinen noudattamaan metsästyksen johtajan antamia määräyksiä, ja metsästyksen johtaja saa kieltää metsästyksen osallistumisen henkilöltä, joka ei noudata annettuja määräyksiä.

Metsästysasetuksen 23 §:n kolmannen momentin mukaan suden metsästyksen johtajan tulee 1) suunnitella käytännön metsästystapahtumat; 2) antaa metsästyksen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä; 3) huolehtia, että poikkeusluvan ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Suden metsästyksen johtajasta ja varajohtajista on poikkeusluvan saajan ilmoitettava kirjallisesti ennen metsästyksen alkamista asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle.

Seurumetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava

läsnä, mikäli metsästys tapahtuu muuten kuin vahtimalla. Seuruemetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

PÄÄTÖKSEEN LIITTYVÄT MUUT POIKKEUKSET

Suomen riistakeskus katsoo, että tässä nimenomaisessa tapauksessa heikentynyt turvallisuustilanne on erityisen merkittäviä ja pyynti tulee voida suorittaa mahdollisimman tehokkaasti. Ottaen huomioon alueen olosuhteet, jo aiemmat kokemukset karkotuksista ja pyynnistä, Suomen riistakeskus katsoo, että:

1) Pyyntin yhteydessä voidaan poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista yökäyttöön suunniteltujen tähtäinlaitteiden ja keinovalon käyttämiseksi pyynnissä. Poikkeuksella varmistutaan, että hämärän aikaan myös yöllä, luvan ollessa voimassa ainoastaan 31 päivää, poikkeuslupa voidaan myös tehokkaasti käyttää sekä edistetään turvallisuutta pyynnissä.

2) Pyyntin yhteydessä poiketa metsästyslain 32 §:ssä säädettyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista seuraavasti: suden pyynnissä saa metsästyslain 32 §:n 1 ja 2 momenttien estämättä ampua maalla kulkevan moottorikäyttöisen ajoneuvon (auto, traktori ja mönkijä) suojasta välittömästi pysäyttämisen jälkeen. Poikkeuksella varmistutaan, luvan ollessa voimassa ainoastaan 31 päivää, että poikkeuslupa voidaan myös tehokkaasti käyttää. Pyyntitilanne voi syntyä nopeasti, kun sudet havaitaan asutuksen välittömässä läheisyydessä. Ajoneuvon suojasta ampuminen mahdollistaa myös pyynnin kohdistumisen mahdollisimman hyvin vahinkoa tai vahingon uhkaa aiheuttaviin yksilöihin, kun eläinten tappaminen voidaan suorittaa välittömästi niiden havaitsemisen jälkeen.

3) Pyyntin yhteydessä saa metsästyslain 35 §:n 3 momentin estämättä kuljettaa moottoriajoneuvolla maastossa asetta lataamattomana suojuksessa. Poikkeuksella varmistutaan, luvan ollessa voimassa ainoastaan 31 päivää, että poikkeuslupa voidaan myös tehokkaasti käyttää. Nopea siirtyminen voi edellyttää moottoriajoneuvon käyttöä myös maastossa, jonka vuoksi Suomen riistakeskus on katsonut tarkoituksenmukaiseksi sallia aseiden kuljettamisen maastossa pyynnin yhteydessä.

LOPPUYHTEENVETO

Hakija on hakenut karttaan rajatuille alueille poikkeuslupaa yhden suden pyydystämiseksi metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdan perusteella.

Hakijalle myönnetään poikkeuslupa metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohdan perusteella yhden merkittävän turvallisuusuhan aiheuttaneen suden tappamiseen Päätös -kohdassa mainitulla alueella, koska muuta tyydyttävää ratkaisua turvallisuusuhan estämiseen ei ole. Yhden suden poistaminen ei haittaa myöskään suotuisan suojelutason säilyttämistä tai sen saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella.

Edellä mainituilla perusteluilla ja ottaen huomioon oikeusohjeissa mainitut

säännökset Suomen riistakeskus on tehnyt päätöskohdasta ilmenevän päätöksen.

- Päätöksen täytäntöönpano** Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentin mukaan päätös voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana, jos laissa tai asetuksessa niin säädetään tai jos päätös on luonteeltaan sellainen, että se on pantava täytäntöön heti, tai jos päätöksen täytäntöönpanoa ei yleisen edun vuoksi voida lykätä.
- Riistahallintolain (158/2011) 31 §:n 2 momentin mukaan yksittäistä lupaa koskeva Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. Lisäksi Suomen riistakeskus katsoo, että tämä päätös on luonteeltaan sellainen, että se on pantava täytäntöön lainvoimaa vailla olevana, koska poikkeuslupa turvallisuusuhan ehkäisemiseksi menettäisi merkityksensä, jos sitä ei voisi panna täytäntöön heti päätöksessä mainitusta ajankohdasta lukien.
- Edellä olevan perusteella tämä Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön päätöksessä mainitusta ajankohdasta lukien. Riistahallintolain 31 §:n 2 momentin nojalla muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.
- Oikeusohjeet** Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita:
- metsästyslain (615/1993) 37§, 32 §:n 2 momentti, 35 §:n 2 ja 3 momentti, 41 §:n 2 ja 3 momentti, 41 a §:n 1 ja 2 momentti, 51 §:n 1 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 4 momentti ja 31 §:n 2 momentti, oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentti, metsästysasetuksen (666/1993) 24 §:n 1 momentin 26 kohta, alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta suden metsästyksestä metsästysvuonna 2025–2026 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (1434/2025) metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §, 2 §:n 1 ja 3 momentti, 4 §:n 1 ja 2 momentti ja 5 §:n 1 ja 2 momentti, valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2026 ja 2027 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetus (1218/2025) 2 §:n 1 momentin 2 kohta.
- Muutoksenhaku** Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.
- Käsittelymaksun määräämisen osalta valittaja voi vaatia valtion maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.
- LISÄTIEDOT** Lisätietoja päätöksestä antaa:

Jörgen Hermansson 0294312342 jorgen.hermansson@riista.fi

Sauli Härkönen
Julkisten hallintotehtävien päällikkö

Jörgen Hermansson
riistapäällikkö

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentin nojalla.

Päätös hakijalle sähköisen palvelun kautta.

JAKELU

Tiedoksi:
LOUNAIS-SUOMEN POLIISILAITOS
LSY TAPIOLA
TURUN SEUDUN RIISTANHOITUYHDISTYS
SUOMEN LUONNONSUOJELULIITON VARSINAIS-SUOMEN PIIRI
RY.
MARTTILAN SEUDUN RIISTANHOITUYHDISTYS
PAIMIONLAHDEN RIISTANHOITUYHDISTYS
L-S POLIISI ERÄ-ASIAT
METSÄSTÄJÄLIITTO, VARSINAIS-SUOMEN PIIRI
PÖYTYÄN SEUDUN RIISTANHOITUYHDISTYS

MAKSU

Käsittelymaksu 70.00 EUR

LIITTEET

LIITE 1: Lupa-alue
LIITE 2: Luke saalislomake
LIITE 3: Luke saate

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- asiamiehen valtakirja, jollei oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa toisin säädetä

Valituksen tekeminen ja valitusaika

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan annetun tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene
- jos päätös on annettu tiedoksi sähköisenä viestinä, sen katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa toimivaltaiselle hallintotuomioistuimelle. Valituksen voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, lähetin tai asiamiehen välityksellä. Valituksen voi toimittaa myös postitse, sähköpostitse tai telekopiona hallinto-oikeuden kirjaamoon, tai sähköisen asiointipalvelun kautta (<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>). Valitusasiakirjojen on oltava perillä hallinto-oikeudessa valitusajan viimeisenä päivänä klo 16.15 mennessä. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän viraston aukioloajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeuden päätöksistä voidaan periä oikeudenkäyntimaksu tuomioistuinmaksulain (1455/2015, <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455#P5>) mukaisesti. Ajantasainen tieto oikeudenkäyntimaksuista löytyy <https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index/asiointijulkisuus/maksut/oikeudenkayntimaksuthallinto-oikeudessa.html>.

Hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: Turun hallinto-oikeus, PL 32, 20101 Turku
 Käyntiosoite: Turun hallinto-oikeus, Sairashuoneenkatu 2-4, Turku
 Sähköposti: turku.hao@oikeus.fi
 Puhelin: 029 56 42410 Faksi: 029 56 42414

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2024 ja 2025 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1019/2023) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määräämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot (postiosoite ja puhelinnumero tai sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa)
- päätös, johon haetaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys oikaisuvaatimusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin vaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Suomen riistakeskukselle
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Jos oikaisuvaatimusta ei ole tehty määräajassa, oikaisuvaatimus jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.